

בתו של פדרמן

ממיטב הסי-
פול האפשרי,
אירית היתה מ-
אושרת שם, ו-
כדי להשלים את
אושרה, היא נסעה מ-
שם, כל שלושה חדשים
הביתה, לראות מה שלום
הוריה.

כשהלימודים בפנימייה הס-
תימו חזרה אירית ארצה על מנת להתייצב
לצבא. אבל הצבא לא רצה לקבל אותה. היא
היתה רזה מדי בשבילו. היא החליטה
להמשיך ללמוד, ונסעה למכסיקו כדי לחזור
משם דוברת ספרדית.

כשהיא ידעה כבר ספרדית החליט הצבא
לנסות שוב את מזלו. קראו לה עוד פעם
לשירות, שקלו אותה שוב, וגילו שהיא
עדיין לא השמינה, שלחו אותה הביתה.
הבית שלה נמצא קצת במלון זן כרמה,
וקצת במלון זן. האבא פדרמן שלה, בעל
שרשרת המלונות הגדולה, זן-אקדידון-
כרמל-המלון זן חי לו בחיפה. האמא פדרמן
שלה חיה איתו, והסבתא שלה חיה במלון
זן בתל-אביב. אירית חיה לפעמים אצל
הסבתא לפעמים אצל האבא, והיא עוברת
לה מדירה לדירה, מעיר לעיר, באחת משי-
לושת המכוניות המפוארות של המשפחה.

★ ★ ★

ההרגשה שהוא גבר

א בן חוץ מדהירה במכונית מדירה
לדירה, היא עושה גם דברים מועילים:
היא מנהלת את יחסי הציבור של מלונות
אביה, היא מארחת את האורחים המכובדים,
מספלת בהם, ומצאת עם כל אחד שפה
משותפת, באחת השפות בהן היא שולטת.
כשהיתה בארץ חנוכה-הכנסת, ואורחים
פרלמנטריים באו מכל העולם והתארחו בי-

השכונה, ולא רצתה ללמוד.

★ ★ ★

עדיין לא השמינה

א בן בגיל שלוש-עשרה החליט לעשות
ממנה בן אדם, ושלחו אותה לפנימייה
לבנות-אצילים, בלונדון שבשווייץ. לפנימייה
הזאת קראו החר הנוצץ, או ברימו, ורק
נוצצות הגיעו אליה. בכל כיתה למדו שם
שלוש עד חמש בנות, וכל נערה נהנתה

שוטף, היא למדה לבד, ואת הגברים
המלווים אותה לכל הצגת-בכורה, מורידים
ממנה את המעיל, מלבישים עליה את
המעיל, פותחים לה את הדלת, ומושיבים
אותה על הכסא, כשהיא רוצה לשבת, את כל
זה היא השיגה בכוחות עצמה.

עד גיל שלוש-עשרה היא חייתה אחרת.
למדה בבית ספר פרטי, חוגים, בחיפה,
ולא הצטיינה בלימודים. היא היתה שובבה
נורא, ושיחקה כל היום עם הילדים של

קבלת הפנים

של אורחי המלון הוא תפקיד המחייב את אירית להסתדר
עם אנשים מכל הסוגים. בתמונה — מארחת את פייר
קארדן (באמצע) עם דוגמניו, שהציע לה להצטרף לדוגמניות הבית שלו — בעיר האורות.

מלונות של אביה, אירחה אירית את כולם,
והצליחה לרכוש את אהדתם של כל בני
העשרים, ושל כל בני השמונים, למרות
שהיא לא שוחחה עם אף אחד על פוליטיקה.
כי היא לא מבינה בזה, היא שוחחה
איתם על ספרות. בזה היא מבינה. היא
קוראת את כל הספרים החשובים שיוצאים
לשוק. ספרים קלים וספרים כבדים, את
הכל. והאנשים שבכל חייהם עוסקים בפר-
ליטיקה נהנו מאוד להחליף קצת את הנושא.
כשהיה בארץ פייר קארדן והדוגמנים שלו
היא אירחה אותם, שוחחה איתם על אופנה,
ומרחיק וגם מקרוב קשה היה להבדיל בינה
לבין שאר הדוגמניות.

אירית עדיין לא חושבת להתחתן. אבל
מי שחושב להתחתן איתה צריך לעשות
מאמצים גדולים מאוד שיהיה ראוי לה. כמו
הבנות של משפחת דופונט האמריקאית,
יצרני הניילון, שכל בנותיו כל כך אצילות
ויפות ועשירות שפשוט אי-אפשר למצוא
להם חתנים לפי מעלתן. כך גם עם מי
שרוצה באירית: קודם כל הוא צריך רמה
שכלית לא יותר נמוכה משלה. היא לא
אוהבת אנשים בלי רמה שכלית.

אחר כך הוא צריך לדעת לתת לה את
ההרגשה שהוא הגבר, והיא האשה. מותר
לו לקנות לה מתנות. היא אוהבת את זה.
אבל אסור לו להעריך אותה בשביל הכסף
שלה. היא לא אוהבת את זה.

הוא צריך להיות משהו מיוחד מאוד, כי
היא לא מתאהבת בקלות, ואחרי שהוא
יהיה כל זה, הוא צריך להיות מוכן לא
לאכול הרבה, ולא להתאונן על כך, כי
היא יודעת לבשל רק אוכל אחד. הוא
יצטרך גם להיות מוכן לחיות חיים פשו-
טים, צנועים, בלי התרברבויות כספיות.

אבל לפני כל זה הוא צריך להגיע אל
הנערה המבוקשת הזאת, וזה די קשה,
משום שמשפחת פדרמן, למרות שהיא
מתגוררת במלונות שלה, שומרת על פר-
טיות מוחלטת, ולא מקבלת אורחים לא-
קרואים אפילו הם עלמים יפהפיים.

לכן הכי קל למצוא את אירית פדרמן
בדרך מהאבא שלה אל הסבתא שלה, צריך
להיזהר מתאונות, כי היא נהגת די מהר.

היא מרגישה מצויין. כאן, כפי שצולמה
בדיטקסטק, עם ינוקא (שמאל) ונחום רו.

עם החברה

שנרכש בשווייץ, בהרבה כסף, גורם
לה להיראות אירופית מאד ומאופקת.

הליטוש הזר